

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **L. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2019, č. j. MPSV-2019/120407-911, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2020, č. j. 4 Ad 21/2019 - 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 1. 2020, č. j. 4 Ad 21/2019 - 55, zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019, č. j. MPSV-2019/120407-911, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky pro hlavní město Prahu, ze dne 22. 8. 2018, č. j. 35126/2018/AAE, jímž žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na péči.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti uvedenému rozsudku podala prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 2. 2020 kasační stížnost, kterou adresovala Nejvyššímu soudu, ačkoli byla řádně poučena, že kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně. Nejvyšší soud následně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 2. 3. 2020 odeslal kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, který ji obdržel dne 3. 3. 2020.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Dle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] V posuzovaném případě však stěžovatelka kasační stížnost nepodala u Nejvyššího správního soudu, ani u soudu, který rozhodnutí vydal, tj. u Městského soudu v Praze. Otázku včasnosti takové kasační stížnosti posuzoval rozšířený senát v usnesení ze dne 18.

12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 - 55, publikovaném pod č. 1790/2009 Sb. NSS, podle něhož je kasační stížnost podaná u nepříslušného soudu včasná tehdy, „*jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu.*“

[5] Napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl stěžovateli doručen ve čtvrtek dne 13. 2. 2020. Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tedy v posuzovaném případě podle § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. započala běžet dne 14. 2. 2020 a skončila ve čtvrtek dne 27. 2. 2020. Kasační stížnost stěžovatelky Nejvyšší soud obdržel právě v tento den, avšak Nejvyššímu správnímu soudu ji odeslal až dne 2. 3. 2020, tedy po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti. Kasační stížnost je tak opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu